

Kedves gyermekeim! Jézus oltalmazza leányaimat és fiaimat!

Örömmel eltelve imádkozzuk a mai mise kezdőénekét: *Salve, sancta Parens...* Üdvöz légy, Szűzanya! Te szüled a Királyt, aki az ég és föld Ura mindörökkön-örökké!¹ Hatalmas örömmel valljuk meg hitünket Mária istenanyaságában, amely gyökere mindannak a kiváltságnak, amellyel a Szentháromság felékesítette őt. Isten szeplőtelennek teremtette őt és eltöltötte kegyelemmel, hogy szűzi teste is készen álljon az Isten Fiának testben való megszületésére². Milyen csodálatos! Így valóban mondhatjuk Isten Anyjának, aki a mi Anyánk is: **„Csak Isten nagyobb nálad!”**³

Érthető az efezusi keresztények lelkesedése a városukban tartott egyetemes zsinat kapcsán, amely 431-ben kimondta hitünknek ezt a dogmáját. **„A történelem megőrzött számunkra tanúságtételeket a keresztények örömről e világos és egyértelmű határozatok felett, amelyek megerősítették azt, amit mindannyian hittek.”**⁴ Szent Josemaría felidézi ezt az eseményt egyik szentbeszédében, idézve Alexandriai Szent Cirillt, aki fontos szerepet játszott a zsinaton: „Efezus város egész népe izgatottan várt a döntésre kora reggeltől késő estig... Amikor megtudták, hogy a káromlás okozóját lemondatták, mindannyian egyhangúlag elkezdtek dicsőíteni Istent és magasztalni a zsinatot, amiért a hit ellensége megbukott. Amikor kiléptünk a templomból, fáklyákkal kísérték minket a házainkig. Éjszaka volt és az egész város kivilágítva, örömmámorban úszott.”⁵ Majd az Atyánk hozzáteszi: **„Így ír Szent Cirill, és be kell ismernem, hogy a jámborságnak ez a megnyilatkozása még ezerhatszáz év távlatából is megindít.”**⁶

Még mindig emlékszem arra, amikor 1971-ben Loretóba mentünk. Nem tudtunk bemenni a házba, ahol annak idején az angyali üdvözlés történt, mert már zárva volt. Szent Josemaría a kapu rácsába kapaszkodva letérdelt, és így imádkozott: **„Szűzanya, Édesanyám és Édesanyánk!”** És elhalmozta őt saját és gyermekeinek szeretetével. Amikor megérkeztünk

¹ RÓMAI MISEKÖNYV: Szűz Mária, Isten Anyjának főünnepe, *kezdőének*.

² Vö. AQUINÓI SZENT TAMÁS: *Magyarázat Szent János evangéliumához*, 1. fejezet, 10. szakasz

³ SZENT JOSEMARÍA: *Út*, 496.

⁴ SZENT JOSEMARÍA: *Isten barátai*, 275.

⁵ ALEXANDRIAI SZENT CIRILL: *Epistola 24* (PG 77, 138).

⁶ SZENT JOSEMARÍA: *Isten barátai*, 275.

a bazilikához, a kanyargós utak miatt egy kissé rosszul éreztük magunkat, de ez nem akadályozta meg abban, hogy szívből jövő imádsággal és hálával forduljon égi Édesanyánkhöz.

Isten anyja! – kiáltották az első keresztények is Efezusban, örömmel eltelve ezen igazság kihirdetésekor. Ugyanezt valljuk ma mi is. „*Salve, sancta Parens...*” Üdvöz légy, Isten Anyja! A Szűz Máriához szóló legelső imádság, amely ránk maradt, az egyiptomi keresztények kérése a Szűzanyához a III. századból, amelyben Isten Anyjaként szólítják meg: „*Sub tuum praesidium confugimus, Sancta Dei Génatrix...*”. Oltalmad alá futunk, Istennek szent Anyja. Könyörgésünket meg ne vesd szükségünk idején, hanem oltalmazz meg minket minden veszedelemtől, mindenkoron dicsőséges és áldott Szűz.⁷ Szent Josemaría mindennap elimádkozta ezt, és biztos volt benne, hogy a Szűzanya karjában oltalomra lel.

„Adja Isten, a mi Urunk, hogy ugyanez a hit égjen szívünkben, hogy mi is hálás dicsőítő énekbe kezdhessünk, mert azáltal, hogy a legszentebb Szentháromság Máriát kiválasztotta, hogy anyja legyen Krisztusnak – aki ember, akárcsak mi –, mindannyiunkat anyai palástjának oltalma alá helyezett. Ő Isten Anyja és a mi Anyánk is!”⁸

A szentmise első olvasmányában a liturgia azokat a szavakat tárja elénk, amelyeket Isten maga adott Mózesnek, hogy azzal áldja meg az ószövetségi népet: „*Áldjon meg az Úr és oltalmazzon! Ragyogtassa rád arcát az Úr, s legyen hozzád jóságos! Fordítsa feléd arcát az Úr és szerezzon neked üdvösséget!*”⁹ Ez az áldás Szűz Máriában beteljesedett. A Pápa így magyarázta ezt egy szentbeszédében: „**Más teremtmény Márián kívül nem látta Isten arcának ragyogását magán. Ő adott emberi arcot az örök Igének, hogy mindannyian szemlélhessük őt.**”¹⁰ E szavak megadhatják számunkra az új esztendő keretét, pár héttel a jubileumi év kezdete után. Arra hívnak minket, hogy – a *Salve Regina* szavaival élve – a Szűzanya, *Mater Misericordiae*, az irgalmasság anyjának oltalma alatt éljük meg a következő hónapokat. Úgy tekintünk Szűz Máriára, mint aki a legbősegebben részesült Isten irgalmából, mert méhébe fogadta Isten egyszülött Fiát, és mert ő válaszolt a legteljesebben a szeretet e kiadására: „*Íme, az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a te igéd szerint.*”¹¹

Ez a válasz – „*ancilla Dómini*”, „*íme az Úr szolgálója*” – megmutatja Szűz Mária teljes rendelkezésre állását: alázatos és engedelmes önátadását Isten Igéjének, és azt, hogy kész egész életét a megváltás szolgálatába állítani. Szűzi anyasága arra indította, hogy szüntelenül magán érezze az egész emberiség súlyát, valahányszor elmélkedett azon az üzeneten, amelyet Istentől Gábor arkangyal által kapott: „*Fiút szülsz, és Jézusnak fogod elnevezni. Nagy lesz ő és a Magasságbeli Fiának fogják hívni. Az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak trónját, és uralkodni fog Jákob házán örökké, s országának nem lesz vége.*”¹²

Az emberiség és az Egyház súlya. *Mater Ecclesiae!* Krisztus titokzatos Testének, az Egyháznak Anyja. Mária imádságával egységben, a Szentlélek pünkösdi eljövételét megelőző várakozás során láthatóvá vált a születő Egyház egysége Péterrel és a többi apostollal együtt.¹³ Mária anyai közbenjárásával gondoskodott és ma is gondoskodik Krisztus jegyeséről és annak minden tagjáról: Krisztus tagjairól! Imádkozzunk nagyobb odaadással ezért az egységért, különösen a Péter utódjával és a többi apostol utódaival való mindennapi egységért!

⁷ *Sub tuum praesidium (Oltalmad alá futunk)* kezdetű imádság.

⁸ SZENT JOSEMARÍA: *Isten barátai*, 275.

⁹ RÓMAI MISEKÖNYV: Szűz Mária, Isten Anyjának főünnep, Olvasmány (*Szám* 6,24–26).

¹⁰ FERENC PÁPA: Szűz Mária, Isten Anyjának főünnepén elhangzott szentbeszéd, 2015. január 1.

¹¹ *Lk* 1,38

¹² *Ugyanott*, 31–33.

¹³ *Vö. ApCsel* 1,14; 2,1–4.

Ahhoz, hogy felfedezzük mennyei Atyánk irgalmas arcát, amely a megtestesült Igében ragyog fel nekünk, a Szűz Mária iránti áhítat a legjobb út. Nagyon fontos, hogy mindig megnyissuk szívünket Isten irgalma előtt. Erre mindig feltétlenül szükség van, de talán napjainkban még sokkal inkább. **„Gyors változásokat hozó korunkban az Egyház feladata az, hogy megtegye, ami rajta áll: láthatóvá kell tennie Isten jelenlétének és közelségének jeleit. A jubileumi év alkalmas időszak mindannyiunknak arra, hogy az isteni irgalmasságot szemlélve, mely átlép minden emberi határt és a bűn sötétsége felett ragyog, erősebb meggyőződésű és hatékonyabb tanúkká váljunk.”**¹⁴

Ráadásul az évnek ebben az időszakában az emberek természetes módon gyakran vonnak mérleget az elmúlt évről, és az eredmény tükrében célokat tűznek ki az előttük álló évre. Ha természetfeletti szintre emeljük ezt a szokást, magától értetődik, hogy a következő tizenkét hónapot azzal a szent és sürgető elhatározással kezdjük, hogy megújult vágyakozással törekszünk azonosulni Jézus Krisztussal. A legjobb, ha a Szűzanyához fordulunk, hisz **„mindig Mária által megyünk és térünk vissza Jézushoz”**.¹⁵ Ő mindig a Fia felé vezet minket, mint ahogy Kánában is tette a szolgálókkal, amikor így szólt hozzájuk: *„Tegyetek meg mindent, amit csak mond!”*¹⁶ Ugyanakkor Jézus arcának szemlélése az Evangéliumban arra indít minket, hogy az ott szereplő asszonyhoz hasonlóan mi is önkéntelenül, csodálattal és szeretettel így kiáltunk: *„Boldog a méh, amely kihordott, és az emlő, amelyet szoptál!”*¹⁷

Az új évet gyakran hasonlítják tiszta, üres lapokkal teli könyvhöz, amelyet mindenkinek meg kell töltenie, ahogy telnek a hetek. Boldog Álvaro del Portillo 1980. január 1-jén így beszélt erről: *„Köszönjük meg Istennek számtalan ajándékát és forduljunk hozzá bűnbánattal; hozzunk jó elhatározásokat és igyekezzünk teljesíteni azokat. Terjesszük továbbra is mindenhol az Opus Deit!”*¹⁸

Ezt a célkitűzést ajánlom nektek erre az évre. Don Álvaro azt tanácsolta: *„töltsük meg ezt a ma elkezdett könyvet olyan szépen és finoman, mint ahogy a középkorban írták a gyönyörű pergameneket, tökéletes kézírással és tintafoltok nélkül. És mivel lesznek foltok – mert mindannyian esendők vagyunk és tele gyengeséggel –, ismerjük be őket bátran, hogy így meg tudjunk tőlük szabadulni. És hogy fogjuk eltörölni őket? Az alázattal és a szentgyónás segítségével.”*¹⁹

Gyógymódot keresni a hibáinkra szeretetből fakadó feladat. Ehhez pedig fel kell használnunk egy eszközt, amely nagyon szükséges, sőt elengedhetetlen: a lelkiismeret-vizsgálatot. Szent Josemaría így írt erről: **„ha az első ember nem is végzett lelkiismeret-vizsgálatot, akkor az első keresztények voltak, akik elkezdték: probet autem seipsum homo (1Kor 11,28), mindenki vizsgálja meg saját magát – írta az apostol a korintusi híveknek. Még a becsületes pogányok is megvizsgálták a lelküket. A Tevere partján áruló legutolsó gesztenyeárus is megszámlolja a nap végén, hogy mennyit keresett, mennyibe került a gesztenye, és mennyi ideig árulta (...): mindig is végzett önvizsgálatot mindenki, aki értelmi képességeinek birtokában volt és érdeke fűződött az isteni vagy az evilági dolgokhoz.”**²⁰

Azt is tanácsolom nektek, hogy ne hanyagoljátok el lelketeknek ezt az Isten fényében való mindennapi vizsgálatát. Ahogy Szent Josemaría mondta, elég néhány perc mielőtt este

¹⁴ FERENC PÁPA: Általános audiencián elhangzott beszéd, 2015. december 9.

¹⁵ SZENT JOSEMARÍA: *Út*, 495.

¹⁶ *Jn* 2,5.

¹⁷ *Lk* 11,27.

¹⁸ BOLDOG ÁLVARO DEL PORTILLO: Feljegyzések egy családi összejövetelről, 1980. január 1.

¹⁹ *Ugyanott*.

²⁰ SZENT JOSEMARÍA: *Levél*, 1957. szeptember 29., 71. pont.

lefekszünk, de mindennap kitartóan. Természetesen vannak olyan pillanatok – a gyónás előtt, lelkigyakorlaton, egy fontos évforduló alkalmával –, amikor érdemes hosszabb időt rászánni. Mindenesetre mindig segítségül kell hívni a Szentlelket, kérni a fényét, és egy bocsánatkéréssel, valamint a következő napra vonatkozó konkrét elhatározással fejezni be a vizsgálatot. Így újra a jó irányba haladunk, és bűnbánatunkkal letöröljük a foltokat, amelyeket talán életünk könyvében ejtettünk.

Ez alatt az ünnepi időszak alatt és utána egész évben „fontos, hogy magunkba nézzünk és őszintén megvizsgáljuk az életünket. Hadd világítson be minket Betlehem fénye, annak a fénye, aki a Legnagyobb, mégis kicsinnyé lett, aki a Legerősebb, mégis gyengévé lett.”²¹

Kérjük Istent, hogy sok lélek nyerje el a jubileumi búcsút az irgalmasság évében, előtte elnyerve Isten bocsánatát a kiengesztelődés szentségében. Néhány hete a Pápa ismét beszélt erről a szentségről. **„A jubileumi év fontos jele a szentgyónás is – mondta. – A bűnbocsánat szentségéhez való járulás – amely kiengesztel minket Istennel – az ő irgalmasságának közvetlen megtapasztalása.”**²²

Továbbra is imádkozzatok a szándékaimért: az Egyházért, a Pápáért és munkatársaiért, az egész világ békéjéért és minden lélekért. És ezért a szándékért kérjük Isten Anyjának közbenjárását. **„Tekintetének édessége kísérfjen bennünket a Szentévfben, hogy valamennyien fölfedezhessük Isten gyöngédségének örömfét.”**²³ Keltse életre a lelkekben, a családokban és a nemzetekben az irgalmas szeretet magját, amelyet Fia, Jézus vet az egész világon. Emlékezzünk arra is, hogy Szent Josemaría hosszú időnf át úgy maradt napközben Isten jelenlétében, hogy újra és újra, mindennap megújult szeretettel ismételte: **„Anyá, Édesanyám!”**

Szeretettel megáldalak benneteket, és kívánom nektek, hogy a 2016-os év legyen telve Isten iránti szeretettel végzett munkával és apostolkodással.

Atyátok,

Javier

²¹ XVI. BENEDEK: Úr anyála imádságon elhangzott beszéd, 2011. december 4.

²² FERENC PÁPA: Általános audiencián elhangzott beszéd, 2015. december 16.

²³ FERENC PÁPA: *Misericordiae vultus* kezdetű bulla, 2015. április 11., 24.